

Overweging 27 en 28 mei 2017

7e Zondag van Pasen A , Handelingen 1, 12-14 en Joh. 17, 1-11a

Inleiding

Op deze stralende meidag tussen Hemelvaart en Pinksteren, ademen de Schriftlezingen een sfeer van ingetogenheid, in de stilte voor wat komen gaat, en tot bloei komt met Pinksteren

Hemelvaart is de ervaring dat Jezus niet meer lijfelijk aanwezig is, daarom zitten de leerlingen bij elkaar om met Pinksteren te kunnen ervaren dat ze in staat zijn in Zijn geest te doen wat Hij deed.

Nog is het niet zover
ze zijn samen in gebed de leerlingen, de vrouwen, de broers
om zich te bezinnen op hoe het verder moet

Ook wij zijn vandaag samen om te bidden
om ons af te vragen ook, hoe wij als parochiegemeenschap verder moeten gaan
in zijn geest. Ik wens ons een goede viering in verbondenheid toe.

Overweging

Vurig en eensgezind in gebed,
zo zijn de leerlingen samen na Jezus' Hemelvaart Jezus bidt vurig nu Hij weet dat zijn uur gekomen is. Vurig en intens bidt Hij in de lezing van vandaag: het is het laatste avondmaal, met zijn leerlingen rondom Hem. Vader de tijd is gekomen, Ik heb gedaan wat Ik kon, en wat U Mij hebt laten doen om mensen het eeuwig leven te schenken, eeuwig leven, doordat zij U en Mij kennen, omdat U Mij gezonden hebt.

Ik bid voor de mensen die U mij gegeven hebt, omdat zij van U zijn omdat – alles wat van mij is, van u is, en alles wat van u is, is van mij – en dan volgt het zinnetje dat mij het meest raakt in Jezus' gebed:
“in hen, in deze mensen werd mijn grootheid zichtbaar” of met andere woorden, dankzij jullie ook, kon ik worden wie ik geworden ben..

Als je zo kunt bidden, zó terug kunt kijken aan het eind van je leven als je aanvoelt dat alles je gegeven is, dat dankbaarheid en vertrouwen in wat en wie je achterlaat dat de oogst is..... hoe rijk is dan het leven!
Zó, vol overgave en vertrouwen kon Jezus de dood ingaan ondanks alles wat Hij wist dat stond te gebeuren als mens met pijn en wanhoop, ook, even

In de eerste lezing zijn Jezus' leerlingen, de vrouwen en de broers bijeen in de bovenzaal, ze moeten verder zonder Hem, zonder hun inspirerende voorbeeld, ze voelen aan dat het er nu op aankomt om vurig en eensgezind te bidden dat alleen kan en zal hen helpen.

Als je de problemen durft los te laten
als je je overgeeft aan wat je niet in woorden kunt vatten
als wanhoop langzaam overgaat in rust, in ingetogenheid,
in opgetogenheid
als je ondanks alle pijn voelt dat je kunt opstaan,
dat je en tóch.... kunt zeggen,
dan voel je dat je verder kunt
dat je verdriet plaatsmaakt voor dankbaarheid
voor verbondenheid en alles wat er overblijft
dan groeit er ruimte voor alles wat je wat kunt doen
omdat je weet dat die ander in jou blijft
dat hij je draagt
en omdat je gelooft in de kracht van de mensen om je heen
en in de je eigen kracht.

Vurig en eensgezind in gebed bijeen
dat is het begin van de toekomst voor onze kerk
weten dat in de kracht die dan groeit
er antwoorden groeien,
dat mensen opstaan en groeien
en dat overgave aan wat je draagt het juiste antwoord is.

Dat wij en alle mensen die wereldwijd samen zijn
met die intentie, met die moed en in dat vertrouwen samenzijn
op weg naar Pinksteren, klaar om de Geest te ontvangen
en bereid te doen wat er moet gebeuren,
samen en met Hem en in Hem en door Hem. *Amen*